Dosar nr. 3-2548/2023

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

24 octombrie 2024 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani
în componență:
Președintele ședinței, judecătorul Violeta Chisilița
grefier Dorin – Marcel Baltag

examinând în ședință închisă acțiunea în contencios administrativ înaintată de ***** împotriva Inspectoratului General pentru Migrație cu privire la anularea actului administrativ individual de respingere a solicitării și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

c o n s t a t ă

Argumentele participanților la proces

Pretențiile reclamantului:

La 11 septembrie 2023, ***** a depus o acțiune împotriva Inspectoratului General pentru Migrație al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea actului administrativ individual de respingere a solicitării și obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil.

În motivarea acțiunii reclamantul a menționat că, consideră, decizia nr.5448/23/DAA drept una neîntemeiată unde se încalcă grav un șir de principii fundamentale consfințite atât la nivel național (art.11 al Legii nr.270 din 18.12.2008, art.19 alin.(3) al Constituției R.M.) cât și la nivel internațional (art.5 alin.(l) din CEDO), iar temeiurile invocate - drept unele formale menite să restrângă nefondat dreptul la o nouă procedură de azil a persoanei.

Conform Convenției privind statutul refugiaților (1951), Protocolului adițional la această Convenție (1967) și art. 17 din Legea 270 din 18.12.2008 privind azilul în RM, refugiatul este persoana care, în urma unor temeri bine întemeiate de a fi persecutată datorită rasei, religiei, naționalității, apartenenței la un anumit grup social sau opiniilor sale politice, se află în afara țării a cărei cetățenie o are și care nu poate, sau, datorită acestei temeri, nu dorește să se pună sub protecția acestei țări; sau care, neavând nici o cetățenie și găsindu-se în afara țării în care avea reședința obișnuită, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu dorește să se reîntoarcă.

Susține reclamantul că refugiatul este un cetățean străin sau persoană fără cetățenie care, din diverse motive de persecuție nu poate sau nu dorește să se întoarcă în țara sa de origine, fiind astfel lipsită de protecția acesteia. Statutul de refugiat se acordă întotdeauna individual și numai dacă se constată că motivele invocate sunt temeinice, că există temeri reale de persecuție, și că acestea privesc direct persoana.

Conform art. 11 alin.(2) al Legii nr.270 din 18.12.2008: „Nici un beneficiar al unei forme de proiecție nu poate fi returnat sau expulzat într-o țară ori în teritoriu unde ar putea exista o

amenințare a vieții sau a libertății lui sau în care ar putea fi supus torturii, tratamentelor inumane sau degradante. „

Reclamantul ***** în cadrul interviului realizat de DAA al IGM, identifică un șir de circumstanțe importante în Decizia DAA al IGM nr.5448/23/DAA din 14.08.2023, menționând că inițial a cerut azil în Ucraina, unde cererea acestuia a fost refuzată de către Serviciului de Migrație a acestei țări din motiv că în țară este un război și nu îi pot acorda azil în modul corespunzător cu tratate internaționale semnate. La 02.02.2023, a fost expulzat de către Serviciul de Migrație al Ucrainei și în așa mod a ajuns pe teritoriul Republicii Moldova, unde a cerut azil la DAA al IGM, pe motive politice, deoarece dacă s-ar întoarce în țara sa de origine, viața acestuia va fi pusă în pericol. Aflînud-se în centrul de refugiați din Chișinău, purta discuții cu un angajat al Serviciului de Migrație al Ucrainei pe nume Valentin, care i-a comunicat că îi vor scoate interdicția de intrare în Ucraina. Ulterior, Valentin a transmis un document confirmativ prin e-mail, că interdicția urmează să fie scoasă și documentele cu această decizie au fost trimise la serviciul de frontieră. Îndată ce primise documentul oficial privind ridicarea interdicției, s-a deplasat la DAA al IGM pentru a depune o cerere că dorește să se întoarcă în Ucraina și pentru a-și ridica pașaportul. Iar dorința de a se întoarce în Ucraina se datorează faptului că are o soție cu care locuiește din 2016, care este cetățeancă a Ucrainei.

Comunică reclamantul că la 03.08.2023 la punctul de trecere a frontierei Moldova-Ucraina, poliția de frontieră ucraineană Mogilev-Podolsk i-a comunicat că interdicția sa nu a fost încă ridicată, fiind nevoit să se întoarcă la Chișinău. Fiind pus în situația de a cere din nou azil în Republica Moldova, deoarece procesul politic în țara sa de origine nu s-a schimbat și la întoarcerea ar exista un pericol pentru viața sa.

Mai menționează reclamantul că în cererea de azil și ulterior în cadrul interviului la Direcția azil și apatridie, a invocat următoarele motive de solicitare a azilului: are frică să se întoarcă în țara de origine, situație ce se înscrie în una din cele cinci prevăzute de Convenția din 1951. Din noțiunea refugiatului din Convenție înțelege că cele cinci motive de persecuție a refugiaților sunt: - Rasa; - Religia; - Naționalitatea; - Grup social; - Opinia politică.

Ca temei de respingere a solicitării de acordare a unei forme de protecție cetățeanului străin, DAI al BMA a invocat următoarele argumente: - s-a apreciat că sunt aceleași motive care au fost deja invocate în cererea anterioară și anume existența temerii de a reveni în țara de origine din considerat că viața sa va fi pusa în pericol.

Analizând motivele de îngrădire a accesului la o nouă procedură de azil a cet. străin - ***** expuse mai sus, constată că DAA al IGM nu și-a motivat plauzibil soluția întemeiată pe art.78 alin.(2) lit.a) al Legii nr.270 din 18.12.2008.

Indică reclamantul că, observă o omisiune gravă din partea autorității migraționale de a-și realiza rolul său activ în investigarea cazului, obligațiune prescrisă acesteia în temeiul art.42 al Legii nr.270 din 18.12.2008, care stabilește că: (1) La soluționarea cererilor de azil, autoritățile competente investighează din oficiu orice împrejurare de fapt și de drept care ar putea conduce ta soluționarea cauzei, chiar dacă împrejurarea nu a fost invocată sau menționată expres în cererea de azil sau în plângere. (2) La soluționarea cererilor de azil, autoritățile competente au obligația să cerceteze toate aspectele relevante ale cererii de azil, în colaborare cu solicitantul, după caz, sau la solicitarea acestuia.

Iar pe marginea omisiunii sus-menționată va cauza aceiași eroare gravă ca și în cauza Ilias și Ahmed v. Ungaria, Cererea nr.47287/15, în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a remarcat că: “Curtea a mai reținut că, în toate cazurile de îndepărtare a unui solicitant de azil dintr-un stat contractant într-un stat terț intermediar, fără examinarea cererii de azil în fond,

indiferent dacă statul terț primitor este un stat membru al UE sau nu, dacă este un stat parte la Convenție sau nu, era de obligația statului reclamat să examineze în detaliu problema existentei unui risc real ca solicitantului de uzii să-i fie refuzat accesul, în țara terță gazdă, în cadrul unei proceduri adecvate în materia azilului, care să-l protejeze de returnare, adică de îndepărtarea directă sau indirectă spre țara de origine, fără o evaluare adecvată a riscurilor cu care se confrunta, din perspectiva articolului 3. Dacă s-a stabilit că garanțiile existente, în acest sens, erau insuficiente, articolul 3 presupunea o obligație ca solicitanții de azil să nu fie returnații în țara terță. „Curtea a stipulat că: "260. Consideră, în unanimitate, că a existat o încălcare a articolului 3 din Convenție „.

În circumstanțele relatate supra, consideră reclamantul că DAA al IGM s-a eschivat nefondat de la examinarea noii cererii de azil, nu a dat posibilitate să-și motiveze poziția privind existența eventualei persecuții pe motive politice, iar cel mai grav fapt este că nu a primit un răspuns motivat la aceste argumente care urmează a lua forma unei decizii prevăzute de art.60 al Legii nr.270 din 18.12.2008.

Concluzionează reclamantul prin a declara că în decizia contestată lipsește atât „cercetarea tuturor aspectelor relevante ale cererii de azil", prevăzută de art.42 al Legii 270, cât și întemeierea autorităților competente „pe evenimente care au avut loc anterior părăsirii țării de origine, cât și pe cele care s-au desfășurat ulterior părăsirii țării sale de origine.", care este obligatorie în virtutea prevederilor art.48 al aceleiași Legi 270.

În drept, reclamantul întemeiază prezenta cerere pe următoarele prevederi legale: art.7, 10, 17, 20, 189, 196, 206 alin.(l) lit.a) și b), 209, 221, 222, 224 alin.(l) lit.a) și b) Cod Administrativ; art.46 alin.(l) lit.e), 65, 78-811 al Legii nr.270 din 18.12.2008; art. 166, 167, 277, 278 al Codului de Procedură Civilă; art. 19 alin.(3) al Constituției RM; art.3 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Cere reclamantul *****:

- anularea deciziei nr. 5448/23/DAI din 14 august 2023;
- obligarea DAA al IGM a oferi străinului - *****, posibilității de a avea accesul la o nouă procedură de azil conform art.78 al Legii nr.270 din 18.12.2008.

În ședința de judecată reclamantul ***** nu s-a prezentat, fiind înștiințat legal despre data, ora și locul acesteia. Reprezentantul reclamantului *****, avocat Șevciuc Ștefan a solicitat admiterea acțiunii pentru motivele de fapt și de drept menționate în acțiune.

Obiecțiile pârâtului:

În ședința de judecată, reprezentantul pârâtului, Inspectoratul General Pentru Migrație, Grossu Iulia, a solicitat respingerea acțiunii.

În susținerea poziției sale, prin referința depusă la 04 octombrie 2024, autoritatea publică pârâtă a specificat că, ***** a invocat că s-a născut la data de ***** în ***** și este cetățean al Republicii *****. În susținerea identității sale, străinul a prezentat la Direcția azil și apatridie (în continuare Direcție), pașaportul național seria C nr. ***** eliberat la data de 01.10.2014 și valabil pînă la data de 30.09.2024. La 20.03.2023, dl ***** a manifestat voința de a solicita azil pe teritoriul Republicii Moldova, invocând că a venit din Ucraina. Ulterior, la 28.07.2023 dl ***** a renunțat în mod voluntar la procedura de azil menționând că pleacă în Ucraina. Drept urmare, la 31.07.2023 a fost emisă Dispoziția Direcției nr.4872/23/DAA privind încetarea examinării cererii de azil. La 10.08.2023, dl ***** s-a adresat la Direcție cu o nouă cerere de azil, drept motiv invocând, conflictul armat din Ucraina.

În vederea încadrării juridice a situației de fapt prezentate de solicitant au fost avute în vedere prevederile Constituției Republicii Moldova și prevederile art.78 din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova.

Potrivit pct. 22 din Manualul UNHCR privind proceduri și criterii de determinare a statutului de refugiat în baza Convenției de la 1951 cu privire la statutul refugiaților, prevede că „statutul de refugiat se aplică și oricărei persoane care datorită agresiunii externe, ocupației, dominației străine fie într-o parte a teritoriului fie în întreaga țară de origine sau a cărei cetățenie o are, este obligată să părăsească locul de reședință obișnuită pentru a căuta refugiu într-un alt loc din afara țării sale de origine sau a cărei cetățenie o are" la baza definiției date, rezultă că dumnealui nu a identificat nici un motiv de agresiune, dominație străină sau existența unor evenimente care au tulburat ordinea publică în localitatea sa natală. Nu are nici un motiv de temere, mai mult ca atât s-a bazat și a relatat informații destul de neclare.

Totodată, în acest context, face pârâtul referire la DIRECTIVA 2011/95/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate, care potrivit art. 10, prevede că: atunci când se evaluează dacă un solicitant este îndreptățit să se teamă că va fi persecutat, este indiferent dacă posedă efectiv caracteristica legată de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinii politice care stau la originea persecuției, atât timp cât o astfel de caracteristică îi este atribuită de asentul de persecuție.

În conformitate cu art. 47 din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, agenți de persecuție sau vătămări grave sînt:

a) statul;

b) partidele sau organizațiile care au sub control statul sau o parte importantă din teritoriul statului;

c) agenții neguvemamentali, în cazul în care se poate demonstra că agenții menționați la lit.a) și b), inclusiv organizațiile internaționale, nu pot sau nu doresc să acorde o protecție împotriva persecuției sau a vătămărilor grave în sensul art.471.

Potrivit art. 47^{1} din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, (1) Protecția împotriva persecuției sau a vătămărilor grave poate fi asigurată numai de către:

a) stat;

b) partide sau organizații, inclusiv organizații internaționale care controlează statul sau o parte importantă din teritoriul acestuia, cu condiția ca acestea să fie dispuse și în măsură să ofere protecție în conformitate cu alin. (2). (2) Protecția împotriva persecuției sau vătămărilor grave trebuie să fie efectivă și să nu aibă un caracter temporar. Aceasta se acordă, în general, atunci când agenții menționați la alin.(l) iau măsuri rezonabile pentru a împiedica persecuția sau vătămările grave, atunci când dispun de un sistem juridic eficient care să permită descoperirea, urmărirea penală și sancționarea acțiunilor ce constituie o persecuție sau o vătămare gravă și atunci când solicitantul are acces la o astfel de protecție.

În acest context, presupune pârâtul că, în general, o persoană nu și-ar abandona casa și țara decât constrânsă de motive imperioase, exceptând situațiile în care ea o face în căutarea aventurii sau pur și simplu ca să vadă lumea. Pot exista multe motive de constrângere care sunt imperioase și care pot fi înțelese, dar numai un motiv a fost desemnat drept criteriu al calității de refugiat. Expresia „în urma unei temeri bine întemeiate de a fi persecutată" - pentru motivele

menționate în definiție, prin indicarea unor motive specifice - face în mod automat ca toate celelalte motive de a se refugia să devină irelevante pentru definiție. Aceasta exclude deci persoanele care sunt victime ale foametei sau ale dezastrelor naturale, cu excepția cazului când ele au totodată temeri bine întemeiate de a fi persecutate pentru unul din motivele prevăzute. Oricum, astfel de alte motive nu pot fi în totalitate irelevante în procesul de determinare a statutului de refugiat, din moment ce toate consecințele trebuie luate în considerație pentru o înțelegere corectă a cazului solicitantului.

Potrivit pct.65 din Manualul referitor la proceduri și criterii de determinare a statutului de refugiat în baza Convenției din 1951 și a Protocolului din 1967 privind statutul refugiaților, în mod normal, persecuția este legată de acțiunile autorităților unei țări. Ea poate emana, de asemenea, de la părți ale populației ce nu respectă standardele stabilite de legile țării respective. Unul din cazuri poate fi intoleranța religioasă, ce duce la persecuție, într-o țară altfel laică, unde unele fracțiuni ale populației nu respectă credințele religioase ale celorlalți. Acolo unde actele grave de discriminare sau altele infracționale sunt comise de populația locală, acestea pot fi considerate ca persecuție dacă sunt tolerate cu bună știință de autorități sau dacă autoritățile refuză, sau se dovedesc incapabile să ofere o protecție adecvată.

Atrage atenția pârâtul că în noua cerere depusă de cetățeanul *****ului, *****, nu au fost invocate existența noilor motive.

În conformitate cu art.78 alin.(2) lit.a) din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, noua cerere de azil va fi admisă numai dacă sunt îndeplinite, alternativ, următoarele condiții: a) au apărut circumstanțe noi, care nu au putut fi prezentate de solicitantul de azil în procedura ulterioară de examinare a cererii din motive independente de voința sa, cu condiția că aceste motive să nu fie rezultatul unor acțiuni provocate în scopul obținerii unei forme de protecție. Solicitantul este obligat să facă dovada existenței noilor motive invocate și a imposibilității prezentării lor până la data depunerii unei noi cereri.

Indică pârâtul că reclamantul Nahmatov, nu a prezentat în cadrul examinării primei cereri existența unui risc serios de a fi persecutat. Totodată nefiind credibil atunci când a invocat motivele în noua cerere de azil, mai ales că autoritățile din țara de origine nu cunosc despre opiniile politice a reclamantului, nu a stipulat circumstanțe noi nici nu a prezentat dovezi la Direcția DAA, fiind obligat să prezinte dovezile până la data depunerii unei noi cereri de azil. Reclamantul este obligat să depună eforturi pentru a-și susține declarațiile prin orice dovezi care îi stau la dispoziție și să ofere explicații prin care să justifice lipsa dovezilor, precizăm faptul că reclamantul nu a oferit dovezi și nici explicații. Sesizăm că cererea de azil depusă de dumnealui este evident nefondată conform art.63 aii. (2) lit.a) din Legea vizată anterior, ce precizează că solicitantul de azil a făcut declarații insuficiente, care fac, în mod cert, neconvingătoare afirmația sa că a fost supus unor persecuții.

Potrivit art. 63 alin. (2) lit. b) din Legea 270/2008 privind azilul în Republica Moldova ce prevede expres că solicitantul a depus o cerere nouă în care nu invocă noi elemente relevante cu privire la situația sa personală ori la situația din țara sa de origine.

Referitor la declarațiile reclamantului expuse în prima și a doua sa cerere privitor la care solicită azil din motivul citează „ că am venit din Ucraina, solicit azil din motive politice”, face pârâtul referire la Manualul referitor la proceduri și criterii de determinare a statutului de refugiat în baza Convenției din 1951 și a Protocolului din 1967 privind statutul refugiaților, în pct. 80 care expres prevede, că a avea opinii politice diferite de cele ale guvernului nu înseamnă, în sine un motiv pentru a cere statutul de refugiat, ci solicitantul trebuie să demonstreze că se teme de

persecuție datorită acestor opinii. Opiniile politice ale unui profesor sau ale unui scriitor pot fi mai cunoscute decât cele ale unei persoane care nu are aceleași raporturi cu publicul.

Conform, pct. 83 solicitantul trebuie să demonstreze autorităților din țara sa de origine că îi cunoșteau opiniile înaintate de părăsirea țării. El ar fi putut să-și ascundă opiniile politice și să nu fi suferit niciodată vreo discriminare sau persecuție.

Face pârâtul referire și la pct. 84 acolo unde o persoană este urmărită sau pedepsită pentru o infracțiune cu caracter politic, trebuie să se facă distincție între faptul dacă urmărirea penală este o urmare a opiniei politice sau a unor acte ce sunt motivate politic. Dacă urmărirea penală se referă la un act pedepsibil, comis din motive politice, și dacă pedeapsa prevăzută este conformă normelor de drept ale țării respective, teama de astfel de urmărire nu-i va conferi solicitantului calitatea de refugiat.

Potrivit, pct. 196 ca principiu juridic general, cel care poartă răspunderea principală pentru prezentarea dovezilor este persoana care înaintează cererea. Iar conform pct. 197, cu toate acestea, îngăduința față de o astfel de posibilă lipsă de dovezi nu înseamnă ca declarațiile nesusținute de dovezi trebuie neapărat acceptate ca fiind adevărate.

Notează pârâtul că ***** a renunțat în mod voluntar la procedura de azil menționând că pleacă în Ucraina, constată faptul că nu are nevoie de protecție internațională pe teritoriul Republicii Moldova. Iar în legătura cu argumentul reclamantului: „ Dat fiind faptul că am depus cererea de refuz pentru a ridica pașaportul de călătorie și ulterior să plec în Ucraina „ , reiterăm poziția și conchidem că aceste circumstanțe nu impun obligativitatea de acordare la acces a unei noi proceduri de azil.

Potrivit art.9 alin. (1) din Legea nr.270/2008, „ autoritățile competente asigură accesul în teritoriul Republicii Moldova al oricărui străin aflat la frontiera de stat, din momentul manifestării de voință, exprimată în scris sau oral, din care să rezulte că acesta solicită protecția Republicii Moldova”. Astfel conchide pârâtul că, solicitantul de azil urmează să solicite protecție internațională în punctul de trecere a frontierei sau să își manifeste această intenție în scris sau oral, dacă aceasta este solicitată cu bună credință. Din cele menționate de către dl Nahmatov, acesta a intrat în Republica Moldova la data de 02.02.2023, contrar normei prenotate, cererea de azil a fost depusă de către străin abia pe data de 20.03.2023, fapt care denotă că respectiva cerere a fost depusă abuziv, cu scopul de prelungire a termenului de ședere mai mult de 90 de zile.

Luând în considerare că cererea de azil este vădit depusă abuziv, în scopul prelungirii a șederii sale pe teritoriul Republicii Moldova orice argumente ce vizează temerea bine întemeiată de a fi persecutat sau riscul real de a fi supus unor vătămări grave, nu prevalează și urmează a fi apreciate critic. Recurgerea abuzivă la procedura obținerii oricărei forme de protecție internațională există în toate cazurile în care, reclamantul fără a oferi o explicație plauzibilă, a depus o cerere cu scopul evident de a prelungi termenul de ședere pe teritoriul Republicii Moldova.

Conchide pârâtul că nu sunt îndeplinite prevederile art.78 alin.(2) lit.a) din Legea nr.270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova. Potrivit art.78 alin.(2) lit.b), trebuie să survină schimbări ce pun în pericol viața și libertatea solicitantului în țara sa de origine.

În urma analizei surselor de informații publice și anume rapoartele prezentat de către FREEDOM HOUSE (Freedom in the World 2023 - Azerbaijan; 07.07.2023) https://www. ecoi. net/en/document/2094342. html și USDOS - US Department of State (2022 Country Report on HumanRights Practices: Azerbaijan; 20.03.2023) https://www. ecoi. net/en/document/2089130. html s-a apreciat că în prezent pe teritoriul Republicii ***** nu se

desfășoară conflict armat internațional sau intern, fapt ce ar conduce la aplicarea prezentei prevederi legale.

Drept concluzie, apreciază pârâtul faptul că situația din țara de origine al solicitantului de azil nu prezintă un pericol atât pentru viața cât pentru și securitatea acestuia în cazul întoarcerii în țara de origine. Luând în considerare informația din țara de origine a solicitantului de azil, s-a apreciat că nu au fost găsite informații referitoare la existența unor schimbări în situația din țară, care ar pune în pericol viața și libertatea persoanei în cauză și de asemenea, nu au fost găsite rapoarte care ar înregistra unele încălcări grave ale drepturilor omului.

Aprecierea instanței:

Audiind în ședința de judecată reprezentantul reclamantului și reprezentantul pârâtului, studiind înscrisurile anexate la actele cauzei și materialele dosarului administrativ prezentat de autoritatea publică pârâtă, instanța de judecată apreciază cererea de chemare în judecată admisibilă dar pasibilă respingerii, din următoarele considerente.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Conform art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17;

f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Dispozițiile legale citate enunță temeiurile de bază de admisibilitate a cererii de chemare în judecată formulată în instanța de contencios administrativ:

I. prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului ;

II. competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;

III. respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ

IV. respectarea procedurii prealabile;

V. respectarea termenului de înaintare a acțiunii;

VI. prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Din conținutul cererii de chemare în judecată și esența revindecărilor formulate se constată că, *****, își exprimă dezacordul cu decizia Inspectoratului General pentru Migrație al Ministerului Afacerilor Interne nr. 5448/23/DAI din 14 august 2023, solicitând anularea acesteia și obligarea acordării accesului la o nouă procedură de azil.

Astfel, reclamanta a formulat o acțiune în obligare.

Din actele cauzei prezentate de participanții la proces în calitate de probă rezultă că, la 10 august 2023, reclamantul, *****, a depus la Inspectoratul General pentru Migrație, cererea prin care a solicitat azil în Republica Moldova, fiind completat chestionarul în acest sens.

Prin decizia Inspectoratului General pentru Migrație a Ministerului Afacerilor Interne cu nr. 5448/23/DAI din 14 august 2023, s-a decis: respingerea accesului la o nouă procedură de azil, în temeiul art. 19 alin. (3) din Constituția Republicii Moldova, art. 4 alin. (3) și art. 80 alin. (1) din Legea nr. 207 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova.

Reieșind din comunicarea Inspectoratului General pentru Migrație din 16 august 2023, reclamantului i s-a adus la cunoștință faptul că, referitor la cererea sa de azil a fost emisă decizia nr.5448/23 /DAI din 14 august 2023.

Nefiind de acord cu decizia Inspectoratului General pentru Migrație a Ministerului Afacerilor Interne, *****, la 11 septembrie 2023, s-a adresat cu prezenta acțiune în instanța de judecată.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit art. 11 alin. (1) Cod administrativ, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat, b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

În privința primei condiții de admisibilitate se constată că, decizia Inspectoratului General pentru Migrație a Ministerului Afacerilor Interne cu nr.5448/23/DAI din 14 august 2023, privind respingerea cererii de accesul la o nouă procedură de azil, în sensul prevederilor art. 10 și 11 al Codului administrativ, reprezintă un act administrativ individual, emanând de la o autoritate publică ca măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual, având caracter defavorabil, ori reclamantul, pretinde că prin acesta i-a fost încălcat dreptul de a beneficia de protecție internațională pe teritoriul Republicii Moldova.

Conform art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 39 Cod administrativ, (1) Controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. (2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

La caz, cu referire la cele menționate, instanța reține că reclamantul revendică apărarea pe calea controlului judecătoresc a unui drept în sensul art. 17 Cod administrativ. Corespunzător, condiția revendicării unui drept legitim este întrunită.

Competența pentru examinarea prezentei acțiuni, în conformitate cu prevederile art. 191 alin. (1) și art. 196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), astfel, cererea de chemare în judecată fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

Referitor la condiția de respectare a remediului extrajudiciar cu privire la anularea actului administrativ individual defavorabil până la înaintarea acțiunii în contenciosul administrativ, instanța de judecată reține următoarele.

Conform art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Conform art. 19 Cod administrativ, cererea prealabilă este instituția care oferă o cale de soluționare prejudiciară a litigiilor administrative.

Conform art. 162 alin. (1) Cod administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale.

Alin. (3) al articolului citat, cererea prealabilă poate fi îndreptată spre: anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul; emiterea unui act administrativ individual.

Potrivit art. 163 din Codul administrativ, procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă: a) actul administrativ individual este emis de către Guvern, un consiliu local sau Adunarea Populară a Găgăuziei; b) decizia cu privire la cererea prealabilă înrăutățește situația unei persoane față de situația din decizia inițială; c) legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

Totodată, potrivit prevederilor art. 61 alin. (1) din Legea privind azilul în Republica Moldova nr. 270-XVI din 18.12.2008, deciziile Direcției azil și integrare privind cererile de azil pot fi atacate pe calea contenciosului administrativ fără respectarea vreunei proceduri prealabile.

În acest sens, instanța de judecată constată că, la caz procedura prealabilă nu urma a fi efectuată, or reclamantul, a respectat procedura de contestare a deciziei Direcției azil și integrare privind cererea de azil, direct în instanța de judecată.

Conform art. 209 alin. (1) și (2) Cod administrativ, acțiunea în contestare și acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia. Dacă informația cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conține în actul administrativ individual sau în decizia cu privire la cererea prealabilă ori este indicată incorect, înaintarea acțiunii în contencios administrativ se admite în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ sau a deciziei cu privire la cererea prealabilă.

Ținând cont de prevederile enunțate, raportate la circumstanțele constatate, instanța de judecată concluzionează asupra respectării de către reclamant a termenului de depunere a acțiunii. Or, actele cauzei atestă că decizia contestată a fost emisă la 14 august 2023, comunicată

reclamantului la 16 august 2023, iar cererea de chemare în judecată a fost depusă la 11 septembrie 2023, în interiorul termenului reglementat de art. 209 al Codului administrativ.

Astfel, acțiunea este admisibilă.

Totodată, instanța de judecată va concluziona în privința netemeiniciei acțiunii reclamantului, reținând următoarele argumente.

Instanța de judecată, din actele dosarului administrativ, explicațiile expuse în acțiune și în referință, reține că, *****, s-a născut la data de ***** în ***** și este cetățean al Republicii *****. În susținerea identității sale, străinul a prezentat la Direcția azil și apatridie, pașaportul național seria C nr. ***** eliberat la data de 01.10.2014 și valabil până la data de 30.09.2024.

Reclamantul *****, la 02 februarie 2023 a intrat în Republica Moldova, prin punctul de trecere Otaci. La 20 martie 2023, s-a adresat la Direcția azil și integrare cu o cerere pentru acordarea azilului în Republica Moldova, invocând că a plecat din Ucraina, din motive politice. (f.d. 2-5 dosar administrativ)

Ulterior, la 28 iulie 2023, ***** a depus cerere în adresa Direcției azil și integrare cu privire la renunțarea cererii pentru acordarea azilului în Republica Moldova, pe motiv că pleacă în Ucraina. (f.d. 6 dosar administrativ)

La 31 iulie 2023, Inspectoratul General pentru Migrațiune, Direcția azil și apatridie a emis dispoziția nr. 4872/23/DAA, prin care a fost dispusă încetarea examinării cererii de azil în temeiul art. 59 alin. (2) din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova. (f.d. 7 dosar administrativ)

La 10 august 2023, ***** a depus la Biroul Migrație și Azil, cererea prin care a solicitat azil în Republica Moldova, fiind completat chestionarul în acest sens. În susținerea solicitării formulate, reclamantul a invocat că, nu dorește să revină în Ucraina din cauza războiului și din motive politice. (f.d. 9-10 dosar administrativ)

Prin decizia Inspectoratului General pentru Migrație a Ministerului Afacerilor Interne cu nr. 5448/23/DAI din 14 august 2023, s-a decis respingerea accesului la o nouă procedură de azil, în temeiul art. 19 alin. (3) din Constituția Republicii Moldova, art. 4 alin. (3) și art. 80 alin. (1) din Legea nr. 207 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova. (f.d. 12 (verso)-13)

În motivarea soluției adoptate, autoritatea publică pârâtă a reținut că nu sunt îndeplinite prevederile art. 78 alin.(2) lit. a) din Legea nr. 207 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova.

În conformitate cu art. 16 din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, în condițiile prezentei legi, pe teritoriul Republicii Moldova persoanei i se acordă una din următoarele forme de protecție: a) statutul de refugiat; b) protecție umanitară; c) protecție temporară; d) azil politic.

Conform art. 78 al Legii nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, (1) O nouă cerere de azil se depune în cazul existenței unei decizii irevocabile privind cererea anterioară sau a unei dispoziții privind încetarea examinării cererii de azil. (2) Noua cerere de azil va fi admisă numai dacă sunt îndeplinite, alternativ, următoarele condiții:

a) au apărut circumstanțe noi, care nu au putut fi prezentate de solicitantul de azil în procedura anterioară de examinare a cererii din motive independente de voința sa, cu condiția ca aceste motive să nu fie rezultatul unor acțiuni provocate în scopul obținerii unei forme de protecție. Solicitantul este obligat să facă dovada existenței noilor motive invocate și a imposibilității prezentării lor până la data depunerii unei noi cereri;

b) au survenit transformări de ordin politic, militar, legislativ sau social în țara de origine, care pun în pericol viața sau libertatea solicitantului de azil.

(3) Noile cereri depuse la autoritățile prevăzute la art.52 lit.b)–d) se remit în aceeași zi Direcției azil și integrare.

Instanța de judecată, examinând motivele invocate de ***** în cererile de azil din 20 martie 2023 și 10 august 2023, se reține că motivele invocate de reclamant sunt similare, fiind examinate de autoritatea publică pârâtă și fiind apreciat justificat că nu se subscriu situațiilor prevăzute de art. 78 din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova.

Astfel, în opinia instanței de judecată, pârâtul, la emiterea actului administrativ contestat, corect a concluzionat că, după înaintarea primei cereri de azil ***** benevol a renunțat la procedura de azil, invocând că pleacă în Ucraina, concluzionând că are nevoie de protecție internațională pe teritoriul Republicii Moldova. Totodată, s-a apreciat că străinul este cetățean al Republicii *****, și nu este cetățean al Ucrainei, iar situația de criză din Ucraina nu are nici o legătură de rezonabilitatea dintre evenimentele din țara Ucraina cu situația individuală a străinului.

Mai mult, a fost stabilit că, nu au fost găsite informații referitoare la existența unor schimbări în situația din țara de origine a solicitantului de azil, *****, ce ar pune în pericol viața și libertatea sa, de asemenea nu prezintă un pericol atât pentru viața cât pentru și securitatea acestuia în cazul întoarcerii în țara de origine.

Potrivit art. 17 alin. (1) din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova, statutul de refugiat se recunoaște, la solicitare, străinului care, în virtutea unei temeri bine întemeiate de a fi persecutat pe motive de rasă, religie, naționalitate, apartenență la un anumit grup social sau opinie politică, se află în afara țării a cărei cetățenie o deține și care nu poate sau, datorită acestei temeri, nu dorește să se pună sub protecția acestei țări; sau care, nedeținând nici o cetățenie și găsindu-se în afara țării în care își avea domiciliul legal și obișnuit, ca urmare a unor astfel de evenimente, nu poate sau, datorită respectivei temeri, nu dorește să se reîntoarcă.

Prin urmare, se atestă că, pentru admiterea cererii de azil este necesară efectuarea unei aprecieri individuale, în care solicitantul să demonstreze că există justificarea temerilor sale de persecuție sau riscului real de a fi supus unor vătămări grave, la fel trebuie stabilită o legătură cauzală între actele de persecuție sau vătămare gravă la care se presupune că a fost supus solicitantul de azil și decizia sa de a fugi din țară, motivele pentru care se solicită acordarea unei forme de protecție, de faptele relevante referitoare la țara de origine, de declarațiile și documentele relevante prezentate de solicitant, inclusiv de informațiile cu privire la faptul dacă a fost supus persecuției sau la posibilitatea de a fi persecutat sau expus unor vătămări grave la întoarcere în țara de origine iar în cazul în care nu se poate stabili această legătură este dificil de apreciat că acesta are nevoie de protecția unui alt stat.

Raportând prevederile legale citate supra, la circumstanțele constatate la examinarea cauzei, instanța de judecată concluzionează că reclamantul, în cadrul procedurilor administrative nu a făcut dovada prezenței unei „temeri bine întemeiate de a fi persecutată”, „au apărut circumstanțe noi, care nu au putut fi prezentate de solicitantul de azil în procedura anterioară” sau „au survenit transformări de ordin politic, militar, legislativ sau social în țara de origine, care pun în pericol viața sau libertatea solicitantului de azil”.

În același timp, instanța notează că, este important de stabilit dacă solicitantul implicat s-ar afla personal în pericol de a fi supus persecuției sau riscului real de a fi supus unor vătămări grave în țara în care s-ar reîntoarce, existența unui sistem organizat de violări evidente ale

drepturile omului într-o țară neconstituind un motiv suficient pentru a stabili că o persoană ar fi expusă pericolului de persecuție sau riscului real de a fi supus unor vătămări.

La fel, instanța relevă că, solicitantul de protecție internațională nu a întâmpinat nici un obstacol din partea autorităților de stat, reclamantul ***** nu a individualizat nici o acțiune întreprinsă împotriva sa, ce i-ar pune în pericol viața sau integritatea, în defavoarea solicitantului de protecție internațională fiind conchis faptul că acesta a oferit o informație destul de generală privind temerea sa individuală.

Astfel, temerea invocată de solicitant nu este una întemeiată și nu există o probabilitate reală ca, în cazul întoarcerii în țara de origine, viața și integritatea corporală a acestuia să fie puse în pericol, nefiind prezentate suficiente probe pentru a considera că există o probabilitate rezonabilă ca solicitantul de protecție internațională să fie supus acțiunilor ce ar duce la încălcarea drepturilor sale fundamentale care să constituie acte de persecuție ce ar face aplicabile prevederile art. 45 alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 270 privind azilul în Republica Moldova.

În acest sens, instanța consideră relevantă statuarea Curții Europene pentru Drepturile Omului, în cauza Vilvarajah și alții contra Regatului Unit (respingerea unor solicitanți de azil din Sri Lanka spre țara lor de origine), astfel, nici Convenția, nici Protocoalele acesteia nu consacră un drept la azil politic. Totuși, în asemenea circumstanțe, o simplă posibilitate de rele tratamente nu antrenează în sine o violare a art. 3.

Din raționamentele expuse, instanța va constata temeinicia și legalitatea acțiunilor autorității pârâte la emiterea Deciziei nr. 5448/23/DAI din 14 august 2023, privind admiterea la o nouă procedură de azil, or, se reclamantul, ***** nu a probat prezența uneia dintre condițiile indicate la art. 78 alin. (2) din Legea nr. 270 din 18.12.2008 privind azilul în Republica Moldova.

Prin prisma circumstanțelor expuse și prevederilor legale enunțate supra, instanța de judecată constată, la caz, netemeinicia cerințelor reclamantului, *****, iar alegațiile invocate în susținerea acțiunii înaintate poartă caracter formal, nefiind confirmate prin careva probe pertinente și concludente în acest sens, fiind combătute prin argumentele autorității publice pârâte și actele prezentate la dosarul administrativ.

Potrivit art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărâri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a)–e).

În contextul celor relatate, instanța subliniază că, pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii: 1) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate; 2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; 3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

Respectiv, nici unul din temeiurile invocate de reclamant întru anularea actului administrativ individual defavorabil, nu atinge nivelul minim pentru a putea fi reținut ca temei de anulare sau de nulitate a actului administrativ, or, actul contestat este emis conform legii, cu respectarea procedurii stabilite și de către organul competent.

În consecință, analizând normele legale în coraport cu circumstanțele faptice stabilite, precum și criticele aduse către reclamant referitor la acțiunile autorității publice pârâte, instanța de judecată conchide că, decizia Inspectoratului General pentru Migrație nr. 5448/23/DAI din 14 august 2023 cu privire la respingerea accesului la o nouă procedură de azil, este legală și întemeiată.

Subsecvent, instanța de judecată conchide și asupra netemeiniciei cerinței reclamantei privind obligarea autorității publice pârâte să acorde accesul la o nouă procedură de azil, pretenția urmând să fie respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. 224 alin. (1) lit. f), 232 Cod administrativ, art. 238-241 CPC, instanța de judecată

h o t ă r ă ș t e

Se respinge acțiunea în contencios administrativ înaintată de ***** împotriva Inspectoratului General pentru Migrație cu privire la anularea deciziei nr. 5448/23/DAI din 14 august 2023 cu privire la respingerea cererii de acces la o nouă procedură de azil și obligarea acordării accesului la o nouă procedură de azil.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani. Motivarea apelului se prezintă la instanța de apel în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani.

Președintele ședinței,
Judecătorul /semnătura / Violeta Chisilița

Copia corespunde originalului
Judecător, Violeta Chisilița